

Breus

ART

Londres espera vendre el quadre «perdut» de Dalí per 1,5 milions

■ L'obra *Retrat de perfil (La germana Anna Maria)*, pintada per Salvador Dalí l'any 1925, serà subhastada aquest dijous a la casa Bonhams de Londres, a un preu que es calcula que pot arribar a apropar-se a 1,5 milions. El quadre només es va exposar en una ocasió, a Barcelona el novembre d'aquell mateix any, i poc després va passar a mans privades, fins avui. «Trobar una obra que pràcticament no s'ha mogut en els darrers cent anys és com obrir la tomba de Tutankamon», explica India Phillips, responsable del Departament d'Art Modern i Impressionista de Bonhams i encarregada de negociar la venda amb els actuals propietaris del retrat. El quadre el va comprar la família Cusí i Fortunet de Figueres i al voltant del 1950 va passar a mans dels actuals propietaris. **ACN LONDRES**

PATRIMONI

Girona exposa un pergami inèdit de la nau única de la Seu

■ La seu del Col·legi d'Arquitectes de Girona exposarà a partir de divendres, per primera vegada, el pergami original «1416-1417 Segona consulta de mestres d'obra i decisió per continuar una sola nau», que conserva l'Arxiu Capítular de Girona, i el «Llibre del notari Pere Despont de 1386-1387», conservat a l'Arxiu Històric de Girona. La Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) participa en els actes que s'organitza la Catedral de Girona per commemorar el 600 aniversari de la nau gòtica amb l'exposició *1416-1417. La Catedral de Girona, una o tres naus*, que s'inaugurarà aquest divendres (19h). L'acte comptarà amb la participació del doctor Joan Molina, professor d'història de l'art medieval a la Universitat de Girona, i el doctor Pere Freixas, historiador especialista en art medieval, que contextualitzaran la història d'aquesta edificació. **DDG GIRONA**

Ramon Vilalta, Carme Pigem i Rafel Aranda, al seu estudi RCR d'Olot.

Rafel Aranda

► EMOCIÓ I HUMILITAT EMANEN DEL DESPATX RCR D'OLOT, FLAMANT PREMI PRITZKER D'ARQUITECTURA

«Des d'un lloc molt local com és Olot pots arribar a donar missatges universals»

DANIEL BONAVENTURA GIRONA

■ Tres joves titulats a l'Escola d'Arquitectura del Vallès el 1987 van crear aquell mateix any el bufet d'arquitectes RCR a Olot. Els olotins Rafael Aranda i Carme Pigem, i el vigatà Ramon Vilalta, retornaven als orígens per conèixer de seguida l'èxit internacional amb el projecte del camp d'atletisme Tussols-Basil a Olot (1991). Una carrera farrucada de premis i reconeixements els ha portat a rebre el premi Pritzker, considerat el Nobel de l'Arquitectura.

■ S'ho esperaven?

■ No, no. Pensi que això és un somni que ni t'atreveixes a tenir. Des que hem rebut la notícia estem intentant digerir-la, intentant entendre-la.

■ Quin grau de satisfacció experimenta el bufet del darrer premi Pritzker?

■ Ens agrada entendre que aquest premi està valorant que des d'un lloc molt local com és Olot puguis arribar a donar missatges universals. Això s'ha valorat. Ara fa trenta anys, nosaltres ens vam establir a Olot. Vam fer una clara aposta de retorn als orígens i al territori que ens va veure néixer. Després, molta gent d'arreu d'Espanya i de Catalunya també va entendre que es pot anar al lloc d'on ets i des d'allà es pot fer arquitectura. Per això volem dedicar aquest premi Pritzker a tota aquesta gent jove que estan co-

« Intentem fer una arquitectura que a més de ser funcional pugui ser poesia i emoció »

« Petits plats molt elaborats, amb essencialitat, sense artificis, és possible en cuina i en arquitectura »

mençant, perquè vegin que és possible, això.

■ Brinden el premi als arquitectes joves que s'obren portes?

■ Sí, claríssimament. I també entenem que nosaltres hem rebut el premi com a representants d'una arquitectura espanyola i una arquitectura catalana que fa dècades que treballa molt bé i és un referent en l'àmbit mundial.

■ Estaria bé que esmentessin un exemple...

■ Un Enric Miralles, que malauradament ens va deixar, és un clar exemple, mereixia un Pritzker. I com ell, altres.

■ L'arquitectura pot ser poesia?

■ Aquesta és l'arquitectura que

nosaltres intentem fer. Una arquitectura que a més de complir la vessant funcional pugui arribar a ser poesia, pugui arribar a emocionar.

■ Si vostè fos Joan Roca li preguntaria com s'aconsegueix que un tall de vedella emocioni. Com es fa que un edifici emocioni?

■ Precisament, dissabte sopava al nou restaurant Enigma, dels germans Adrià, a Barcelona. L'hem fet nosaltres. Vaig sentir emoció per tot el que se m'estava oferint. Petits plats molt elaborats, amb molta essencialitat, sense artificis. Això és possible tant en una cuina com en un espai. Espais que no siguin artificiosos i que convidin les persones a estar, sentir i pensar.

■ El restaurant Les Cols d'Olot, la Facultat de Dret de la UdG, la pista d'atletisme d'Olot, el celler Bell-Lloc de Palamós. Amb quin es queda?

■ Jo sempre dic que hauria anat a viure a qualsevol de les cases que hem fet en aquell moment. Les vam fer com si fossin per a nosaltres. Hi creïem i ho sentíem. Ho vam donar tot perquè aquells edificis tinguessin ànima. Aquesta és l'arquitectura que ens agrada.

■ Niemeyer, Gehry, Siza, Moneo, Foster... i ara RCR. Quin nivell!

■ Bé, des de la nostra aportació, intentem estar a l'altura de tots aquests arquitectes.

El Pritzker s'ha concedit per primer cop a cadascun dels tres arquitectes i no al seu despatx, RCR

El jurat destaca la juxtaposició de passat i present en obres com la seu del seu estudi, a l'antiga foneria Barberí

► VE DE LA PÀGINA 42

bre la terra que produeix el raïm» per respectar la «freda foscor necessària per a l'envelliment del vi» i on s'ha utilitzat acer reciclat que es fusiona amb la terra, mentre les obertures entre els llistons d'acer permeten l'entrada de «línies de llum».

«Han demostrat que la unitat d'un material pot proporcionar una força increïble i una gran simplicitat a un edifici», va afegir Murcutt.

El jurat també va voler destacar la juxtaposició de passat i present en algunes de les obres dels premiats, com la seu del seu propi estudi, l'antiga foneria Barberí d'Olot, amb la conservació d'elements arquitectònics industrials en edificis rehabilitats i la creació d'espais funcionals mitjançant una fusió de tradició i innovació.

Així com el concepte de comunitat, el compromís d'Aranda, Pigem i Vilalta amb el lloc en el qual viuen, on han realitzat projectes com una guarderia o una biblioteca.

El seu enfocament arquitectònic els ha permès estar a la seva petita localitat natal, «resistint-se a la crida de la metròpolis per mantenir-se connectats a les seves arrels».

Això els ha permès desenvolupar una col·laboració tan estreta que és impossible atribuir cap dels seus projectes o parts d'ells a algun dels tres arquitectes de forma individual.

Per això, el Pritzker s'ha concedit a cadascun dels tres arquitectes i no a l'estudi RCR que van crear el 1988, un any després de graduar-se per l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura del Vallès.

És la primera vegada que el Pritzker va a tres arquitectes i és la segona ocasió en que es concedeix a un ciutadà de l'Estat espanyol, després de Rafael Moneo, que va ser guardonat el 1996.

Entre els seus projectes més destacats hi ha el centre d'art La Cuisine, a Nègrepelisse i el museu Soulages, a Rodez, tots dos a França i en col·laboració amb G. Tréguouët, el restaurant les Cols, a Olot; el celler Bell-Lloc, a Palamós o la biblioteca Sant Antoni-Joan Oliver, a Barcelona.